

Sygn. akt I C 99/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: S. N.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2017 r. w S. sprawy

z powództwa **L. B.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powódki **L. B.** kwotę 4.431,97 zł (cztery tysiące czterysta trzydzieści jeden złotych i 97/100) z odsetkami ustawowymi w stosunku rocznym od dnia 10.11.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w stosunku rocznym od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz powódki **L. B.** kwotę 2.117,05 zł (dwa tysiące sto siedemnaście złotych i 05/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powódki **L. B.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 25,79 zł (dwadzieścia pięć złotych i 79/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego **(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 99,09 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i 09/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powódka **L. B.** w dniu 12.01.2016 r. wytoczyła powództwo przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej w W.** o zapłatę kwoty 5.585,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.11.2015 r. do dnia zapłaty tytułem uzupełnienia należnego odszkodowania za szkodę wyrządzoną w jej samochodzie na skutek kolizji z samochodem objętym ubezpieczeniem w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń wywodząc, iż wypłacone odszkodowanie nie jest zgodne z wyceną rozmiaru szkody wykonanej przez rzeczoznawcę na zlecenie powódki. Powódka wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania szkód komunikacyjnych na okoliczność ustalenia zakresu szkody i kosztów przywrócenia pojazdu powódki do stanu sprzed szkody według stawek panujących w rejonie zamieszkania powódki. Nadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pismem z dnia 17.02.2016 r. powódka sprecyzowała żądanie pozwu w zakresie odsetek wskazując, iż wnosi o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty w wysokości 5.585,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 10 listopada 2015 roku do 31.12.2015 r. oraz ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości wywodząc, iż wypłacone odszkodowanie odpowiada realnemu oraz ekonomicznie uzasadnionemu kosztowi naprawy pojazdu, który powódka poniosłaby gdyby pojazd faktycznie naprawiono. Pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego ds. rzeczoznawstwa samochodowego na okoliczność ustalenia kosztów naprawy pojazdu przy uwzględnieniu cen części zamiennych faktycznie użytych do naprawy pojazdu uwzględniając przeciętne stawki za robociznę z terenu S. i okolic, a w przypadku stwierdzenia przez biegłego, że do naprawy nie doszło wniósł o ustalenie uzasadnionego kosztu naprawy pojazdu po kolizji z dnia 9.10.2015 r. uwzględniając przeciętne stawki za robociznę z terenu S. i okolic, ceny nieoryginalnych części zamiennych i technologicznie uzasadnione czynności naprawcze. Nadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów procesu i zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka jest właścicielem samochodu marki O. (...) o nr rej. (...).

Samochód uległ kolizji w dniu 09.10.2015 r. Sprawcą kolizji był kierujący samochodem ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego w (...) S.A. w W.. W tym samym dniu powódka dokonała zgłoszenia szkody powstałej w jej pojeździe w zakładzie ubezpieczeń sprawcy szkody (tj. u pozwanego).

bezporne, kopia dowodu osobistego i dowodu rejestracyjnego (k. 11-12), pismo z dnia 12.10.2015 r. (k. 10)

W wyniku kolizji w samochodzie powódki uległy uszkodzeniu.

Pozwany ustalił i wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 3.633,19 zł

bezporne oraz dokumenty znajdujące się w aktach szkody, pismo z 21.10.2015 r. (k.51), kalkulacja naprawy (k. 13-15), akta szkody w formie elektronicznej k. 38A

Powód nie zgodził się z wysokością wypłaconego mu odszkodowania i zlecił sporządzenie kalkulacji szkody, wg której szkoda została wyceniona na kwotę 9.218,75 zł oraz wezwał pozwanego do wypłaty odszkodowania w ustalonej przez siebie wysokości. Z kwotą, której domagał się powód, nie zgodził się pozwany.

dowód: kalkulacja sporządzona dla powoda (k. 18-22), pismo z dnia 03.09.2015 r. (k. 16-17), korespondencja mailowa (k. 23-25), pismo z 03.12.2015 r. (k.26).

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych całkowitych kosztów naprawy samochodu powoda wyniosła 8.065,16 zł.

dowód: opinia pisemna biegłego sądowego (k. 87-104), ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego (k. 122- 124).

Sąd zważył, co następuje:

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 i 2 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych

ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie.

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 kc. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg sumy cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu z daty ustalenia odszkodowania.

Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (tak też: G. Bieniek w "Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe", Lexis Nexis, W-wa 2006 r. s. 145).

W celu określenia wysokości odszkodowania należało ustalić wysokość kosztów naprawy samochodu powódki, który doznał uszkodzenia w wyniku kolizji ze sprawcą ubezpieczonym przez pozwanego.

Sąd oparł się przy ustalaniu tejże wysokości na opinii biegłego sądowego, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności.

Według biegłego wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda powinna wynieść w sumie 8.065,16 zł brutto.

Biegły ustalił uśrednione stawki roboczogodziny stosowane w zakładach branży motoryzacyjnej regionu (...) od roku 2015 w wysokości 90 zł netto dla prac mechaniczno - blacharskich i pomocniczych oraz 100 zł netto dla prac lakierniczych.

Przyjęta przez biegłego stawka za robociznę umożliwia powodowi przywrócenie stanu samochodu przed szkodą, zwłaszcza, iż powódka wybrała rozliczenie kosztorysowe. Natomiast stawki przyjęte przez pozwanego zmuszałyby powódkę do wykonania naprawy w warsztacie wykonującym naprawy poniżej średniej wartości stawek na rynku lokalnym, do czego pozwany nie był uprawniony pomimo wybrania kosztorysowego rozliczenia szkody.

Biegły ustalając koszty części zamiennych przyjął wartość części oryginalnych.

Sąd przyjął te wyliczenia za wiarygodne, gdyż należy mieć na uwadze, iż pełne odszkodowanie powinno zawierać nie tylko uwzględnienie przeciętnej ceny roboczogodziny, obowiązującej na danym obszarze, ale również ceny części oryginalnych, stosowanych przez serwis danej marki pojazdu. Nie można pozbawiać poszkodowanego na skutek kolizji możliwości naprawienia szkody przy pomocy części oryginalnych, zwłaszcza, iż zastosowanie części nieoryginalnych powodowałoby podniesienie kosztów naprawy związanych z dopasowaniem części do oryginalnych części zamontowanych w samochodzie, a tym samym zysk z zastosowania tychże części byłby iluzoryczny i na pewno powodowałby znaczne obniżenie jakości wykonanej naprawy.

Strony wniosły zarzuty do opinii biegłego i wniosły o wydanie opinii uzupełniającej.

W ocenie Sądu biegły w opinii ustnej ustosunkował się do wszystkich zarzutów, wyjaśniając wszelkie wątpliwości, które pojawiły się w sprawie.

Postanowieniem na rozprawie z dnia 02.03.2017 r. Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczeniu dowodu z pisemnej opinii uzupełniającej biegłego sądowego na okoliczność ustalenia wartości części reflektora z oznaczeniem O. Jak wynika z opinii biegłego, przed zdarzeniem w dniu 9.10.2015 r. w samochodzie powódki nie był zamontowany reflektor o takiej jakości, jakiej ustalenia domagała się powódka. A celem niniejszego postępowania było ustalenie kosztów

przywrócenia pojazdu powódki do stanu sprzed szkody, a nie hipotetycznej wartości tego pojazdu przy założeniu że wszystkie jego elementy są oryginalne, mimo że przed szkodą takie nie były zamontowane.

Biorąc pod uwagę, iż zakład ubezpieczeń częściowo naprawił szkodę i wypłacił powódce odszkodowanie w wysokości 3.633,19 zł, co było bezsporne, należało uwzględnić roszczenie powódki na podstawie art. 363 § 1 kc i zasądzić różnicę (tj. kwotę 4.431,97 zł.) między wyliczoną szkodą przez biegłego w sumie: 8.065,16 zł, a częściowym jej naprawieniem tj. 3.633,19 zł. - o czym orzeczono w pkt I wyroku. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Odnosnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody miało miejsce 09.10.2015r., a termin 30 dni upłynął 09.11.2015 r., a tym samym zasadnym było żądanie odsetek od dnia 10.11.2015 r. Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie również w treści art. 481 § 1 kc (przy uwzględnieniu zmiany brzmienia od 1.01.2016 r.).

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc., rozdzielając je stosunkowo, mając na uwadze wynik postępowania.

Koszty poniesione przez powódkę to: - opłata od pozwu 280,00 zł., wynagrodzenie radcy prawnego 2.400,00 zł. plus 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, zaliczka na biegłego 600 zł. Razem 3.297,00 zł. Powódka wygrała postępowanie w 79,35 %, zatem z kwoty tej należy jest jej zwrot kwoty 2.616,16 zł., pomniejszony o kwotę kosztów postępowania w zakresie, w którym wygrał pozwany.

Pozwany poniósł koszty wynagrodzenia radcy prawnego - 2.400,00 zł. plus opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Razem 2.417,00 zł. Pozwany wygrał postępowanie w 20,65 %, co daje kwotę 499,11 zł, o którą należy pomniejszyć koszty należne powódce. Zatem pozwany winien zapłacić powódce tytułem kosztów postępowania kwotę 2.117,05 zł. ($2.616,16 - 499,11 = (...),05$).

W postępowaniu zostały wyłożone też tymczasowo przez Skarb Państwa koszty związane z opinią biegłego - nieuiszczone z zaliczki - 124,88 zł, z czego 79,35% stanowi kwota 99,09 zł, a 20,65 % kwota 25,79 zł. i należało nakazać ściąganie tych kwot odpowiednio: od pozwanego i powódki na rzecz Skarbu Państwa.

O kosztach zastępstwa prawnego Sąd postanowił zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804)

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.